

HÃY NHỚ LẠI NHỮNG ĐIỀU KỶ DIỆU CHÚA ĐÃ LÀM

(Thánh vịnh 104, 4-5)

Lm Trần Mạnh Hùng

Hôm nay là ngày thứ 5 của tuần thứ 5 mùa chay (ngày 30 tháng 3 năm 2023), tôi đến văn phòng làm việc tại cư xá sinh viên Thánh Thomas More, có trụ sở nằm đối diện với Đại học Tây Úc. Vào khoảng lúc 10 giờ ba mươi phút, tôi đi sang bên nhà nguyện để chuẩn bị mọi thứ cho thánh lễ mà tôi sẽ cử hành lúc 12 giờ trưa cho các sinh viên. Việc đầu tiên tôi làm là dọn đồ lễ, chuẩn bị bánh rượu và xem qua các bài đọc trong thánh lễ hôm nay. Tôi lướt qua bài đọc 1, trích từ sách Sáng Thế (St 17, 3-9), nói về việc Thiên Chúa thiết lập giao ước với ông Abraham, vì Chúa muốn đặt ông làm tổ phụ nhiều dân tộc.

“Ta sẽ thiết lập giao ước vĩnh viễn giữa Ta với ngươi cùng con cháu ngươi từ thế hệ này qua thế hệ khác, để Ta trở nên Thiên Chúa của ngươi và của dòng dõi ngươi. Ta sẽ ban cho ngươi và dòng dõi ngươi đất mà ngươi cư ngụ, sẽ cho ngươi làm chủ vĩnh viễn toàn cõi đất Canaan và Ta sẽ là Chúa của chúng”. Chúa lại phán cùng Abraham rằng: “Phần ngươi và dòng dõi ngươi, từ đời nọ sang đời kia, hãy giữ lời giao ước của Ta”. (Xem St 17, 3-9).

Sau đó, tôi đọc qua phần đáp ca, trích từ Thánh vịnh 104, từ câu 4-9, và mắt của tôi đã dán chặt trên hàng chữ: **“Hãy nhớ lại những điều kỳ diệu Chúa đã làm.”** Chính lời này đã đánh động tôi cách mãnh liệt và muốn tôi dành thời gian để suy gẫm về những việc kỳ diệu và lạ lùng mà Chúa đã thực hiện trong cuộc đời của tôi, nhất là kể từ khi tôi rời xa mái ấm gia đình để tìm con đường tự do¹ và cho hành

¹ . Tác phẩm *The Search for Freedom: Memoir of a Vietnamese Refugee in Australia – Đi tìm tự do: hồi ký của người Việt tị nạn tại Úc Châu*, viết bởi Linh mục Trần Mạnh Hùng sẽ được ra mắt vào tháng 7 năm 2023.

trình tiếp tục theo đuổi ơn gọi làm linh mục của chính mình mà tôi đã cảm nhận được khi tôi ở lứa tuổi trưởng thành.

“Hãy nhớ lại những điều kỳ diệu Chúa đã làm” lời ấy mời gọi tôi và muốn tôi dành thời gian để hồi tưởng lại những gì mà Chúa đã thực hiện cho tôi trong suốt những năm tháng vừa qua. Cho nên tôi từ từ tiến đến hàng ghế đầu tiên trong ngôi nhà nguyện và ngồi ở đó, để cho tâm hồn của mình thực sự lắng đọng, và trong tư thế thình lạng chỉ một mình tôi ngồi ở đó, tôi bắt đầu hồi tưởng lại những điều kỳ diệu và các kỳ công vĩ đại mà Chúa đã âm thầm thực hiện nơi cuộc đời của tôi, từ khi tôi khôn lớn cho đến giây phút hiện tại. Tôi để đời mình trải ra trước mắt và ngắm nhìn những biến cố quan trọng đã xảy ra trong suốt hơn 40 năm vừa qua. Nó giống như một thước phim quay thật chậm với đầy đủ các tình tiết éo le và những pha gây căng thẳng hồi hộp, khi tôi phải ẩn núp và chôn chạy sự lùng bắt của Công An và chính quyền địa phương, bởi vì lúc đó tôi là kẻ sống ngoài vòng phạm vi của pháp luật.

Tôi không thể nào cảm được nỗi xúc động, khi tôi nghĩ đến những giây phút mà mạng sống của tôi giống như sợi chỉ treo trước màn gió. Chỉ cần một cơn gió thoảng đủ mạnh thổi, thì cũng đã cắt đứt sợi chỉ mong manh ấy, chính là sự sống của tôi. Tôi muốn ám chỉ đến hành trình vượt biên của tôi với một con tàu gỗ mong manh và nhỏ bé, tuy nhiên phải đương đầu với biết bao sóng gió và bão tố cuồng phong trong suốt hành trình vượt biên từ khi tôi rời hải phận Việt Nam cho đến khi con tàu của chúng tôi được cập bến bờ bình an tại hòn đảo Pulau Bidong, nước Mã Lai.

Đây chính là điều kỳ diệu và vĩ đại mà Chúa đã thực hiện cho tôi và cho cả 50 người khác hiện diện trên con tàu, nhờ đó mà chúng tôi đã thoát nạn và vượt qua được cái chết sò sò ngay trước mắt. Thực sự, đối với tôi, thì đó chính là một biến cố vĩ đại, một phép lạ cả thể mà Thiên Chúa đã thực hiện ngay trước mắt của chúng tôi, những con người đã ở trên con tàu vượt biên năm đó (1981). Cho nên, sau này mỗi khi tôi có dịp đọc lại các đoạn Thánh Kinh trong Sách Xuất Hành, ví dụ như đoạn sau đây mà tôi xin được trích dẫn (Xh 14, 5-31; 15, 1-19):

Chương 14: “Người Ai-cập đuổi theo dân Ít-ra-en

⁵Có tin báo cho vua Ai-cập là dân đã chạy trốn rồi. Pha-ra-ô và bề tôi liền thay lòng đổi dạ với dân. Chúng nói: “Ta đã làm gì vậy? Ta đã thả cho Ít-ra-en đi, thành ra bọn chúng hết làm nô lệ cho ta!” ⁶Nhà vua cho thắng chiến xa và đem quân đi theo. ⁷Vua lấy sáu trăm chiến xa tốt nhất, và tất cả các chiến xa của Ai-cập, chiếc nào cũng có chiến binh. ⁸ĐỨC CHÚA làm cho lòng Pha-ra-ô vua Ai-cập ra chai đá, và vua ấy đuổi theo con cái Ít-ra-en, trong khi con cái Ít-ra-en đi ra, giơ tay đắc thắng. ⁹Quân Ai-cập, gồm toàn thể chiến mã, chiến xa của Pha-ra-ô, kỵ binh và quân lực của vua ấy, đuổi theo và bắt kịp họ, khi họ đóng trại bên bờ biển, gần Pi Ha-khi-rôt, đối diện với Ba-an Xơ-phôn. ¹⁰Khi Pha-ra-ô tới gần, con cái Ít-ra-en ngược mắt lên thì thấy người Ai-cập tiến đến sau lưng họ. Con cái Ít-ra-en kinh hãi, liền lớn tiếng kêu cầu ĐỨC CHÚA. ¹¹Họ nói với ông Mô-sê: “Bên Ai-cập không có đủ mồ chôn hay sao, mà ông lại đưa chúng tôi vào chết trong sa mạc? Ông làm gì chúng tôi vậy, khi ông đưa chúng tôi ra khỏi Ai-cập?” ¹²Đó chẳng phải là điều chúng tôi từng nói với ông bên Ai-cập sao? Chúng tôi đã bảo: Cứ để mặc chúng tôi làm nô lệ Ai-cập! Thà làm nô lệ Ai-cập còn hơn chết trong sa mạc!” ¹³Ông Mô-sê nói với dân: “Đừng sợ! Cứ đứng vững, rồi anh em sẽ thấy việc ĐỨC CHÚA làm hôm nay để cứu thoát anh em: những người Ai-cập anh em thấy hôm nay, không bao giờ anh em thấy lại nữa. ¹⁴ĐỨC CHÚA sẽ chiến đấu cho anh em. Anh em chỉ có việc ngồi yên.”

Phép lạ tại Biển Đỏ

¹⁵ĐỨC CHÚA phán với ông Mô-sê: “Có gì mà phải kêu cứu Ta? Hãy bảo con cái Ít-ra-en cứ nhỏ trại. ¹⁶Phản ngươi, cầm gậy lên, giơ tay trên mặt biển, rẽ nước ra cho có lối đi khô ráo ngay giữa lòng biển, để con cái Ít-ra-en đi vào. ¹⁷Còn Ta, Ta sẽ làm cho lòng người Ai-cập ra chai đá. Chúng sẽ tiến vào theo sau các ngươi. Bấy giờ Ta sẽ được vẻ vang hiển hách khi đánh bại Pha-ra-ô cùng toàn thể quân lực, chiến xa và kỵ binh của vua ấy. ¹⁸Người Ai-cập sẽ biết rằng chính Ta là ĐỨC CHÚA, khi Ta được vẻ vang hiển hách vì đã đánh bại Pha-ra-ô cùng chiến xa và kỵ binh của vua ấy.”

¹⁹Thiên sứ của Thiên Chúa đang đi trước hàng ngũ Ít-ra-en, lại rời chỗ mà xuống đi đằng sau họ. Cột mây bỏ phía trước mà đứng về phía sau, ²⁰chen vào giữa hàng ngũ Ai-cập và hàng ngũ Ít-ra-en. Bên kia, mây toả mịn mù, bên này, mây lại sáng soi đêm tối, khiến cho hai bên suốt đêm không xấp lại gần nhau được. ²¹Ông Mô-sê giơ tay trên mặt biển, ĐỨC CHÚA cho một cơn gió đông thổi mạnh suốt đêm, dồn biển lại, khiến biển hoá thành đất khô cạn. Nước rẽ ra, ²²và con cái Ít-ra-en đi vào giữa lòng biển khô cạn, nước sừng sững như tường thành hai bên tả hữu. ²³Quân Ai-cập đuổi theo; toàn thể chiến mã, chiến xa và kỵ binh của Pha-ra-ô tiến vào giữa lòng biển, đằng sau dân Ít-ra-en. ²⁴Vào lúc gần sáng, từ cột lửa và mây, ĐỨC CHÚA nhìn xuống hàng ngũ Ai-cập, Người gây rối loạn trong hàng ngũ chúng. ²⁵Người làm cho chiến xa kẹt bánh, khiến chúng phải vất vả mới di chuyển nổi. Quân Ai-cập bảo nhau: “Ta phải trốn bọn Ít-ra-en, vì ĐỨC CHÚA chiến đấu chống lại người Ai-cập để giúp họ.” ²⁶ĐỨC CHÚA phán với ông Mô-sê: “Hãy giơ tay trên mặt biển, nước sẽ ập xuống trên quân Ai-cập cùng với chiến xa và kỵ binh của chúng.” ²⁷Ông Mô-sê giơ tay trên mặt biển, và biển ập lại như cũ, vào lúc tảng sáng. Quân Ai-cập đang chạy trốn thì gặp nước biển, ĐỨC CHÚA xô ngã quân Ai-cập giữa lòng biển. ²⁸Nước ập xuống, vùi lấp chiến xa và kỵ binh, vùi lấp toàn thể quân lực của Pha-ra-ô đã theo dân Ít-ra-en đi vào lòng biển. Không một tên nào sống sót. ²⁹Còn con cái Ít-ra-en đã đi giữa lòng biển khô cạn, nước sừng sững như tường thành hai bên tả hữu. ³⁰Ngày đó, ĐỨC CHÚA đã cứu Ít-ra-en khỏi tay quân Ai-cập. Ít-ra-en thấy quân Ai-cập phơi thây trên bờ biển. ³¹Ít-ra-en thấy ĐỨC CHÚA đã ra tay hùng mạnh đánh quân Ai-cập. Toàn dân kính sợ ĐỨC CHÚA, tin vào ĐỨC CHÚA, tin vào ông Mô-sê, tôi trung của Người.

Chương 15: Bài ca chiến thắng

¹Bấy giờ ông Mô-sê cùng với con cái Ít-ra-en hát mừng ĐỨC CHÚA bài ca sau đây. Họ ca rằng:

“Tôi xin hát mừng CHÚA,
Đáng cao cả uy hùng:

Kỵ binh cùng chiến mã,
 Người xô xuống đại dương.

²CHÚA là sức mạnh tôi,
 là Đấng tôi ca ngợi,
 chính Người cứu độ tôi.
 Người là Chúa tôi thờ,
 xin dâng lời vinh chúc,
 Người là Chúa tổ tiên,
 xin mừng câu tán tụng.

³Người là trang chiến binh,
 danh Người là ‘ĐỨC CHÚA!’

⁴Xa mã Pha-ra-ô,
 Người xô xuống lòng biển,
 tướng dũng với binh hùng
 chết chìm trong Biển Sậy.

⁵Vực thăm vùi lấp chúng,
 chúng chìm xuống nước sâu
 chẳng khác nào hòn đá.

⁶Lạy CHÚA, tay hữu Ngài
 đã biểu dương sức mạnh.
 Tay hữu Ngài, lạy CHÚA,
 đã nghiền nát địch quân.

⁷Lấy dũng lực oai hùng,
 Chúa quật ngã đối phương;
 Ngài nổi cơn thịnh nộ,
 thiêu chúng cháy như rơm.

⁸Nộ khí Ngài, lạy Chúa,
 đã khiến nước dâng lên,
 sóng trùng dương dồn lại
 dựng đứng như tường thành ;

giữa lòng biển thẳm sâu,
nước bồng đầu ngừng chảy.

⁹Địch quân tự nhủ rằng:
‘Ta đuổi theo bắt lấy,
chiến lợi phẩm đem chia,
mới no lòng thoả dạ ;
ta tuốt lưỡi gươm trần,
cứ thẳng tay tiêu diệt.’

¹⁰Ngài hà hơi nổi gió,
biển vùi lấp chúng đi,
chìm lìm tựa như chì
giữa nước sâu cuộn cuộn.

¹¹**Ai trong bậc thần minh
được như Ngài, lạy CHÚA?
Ai sánh được như Ngài,
Đáng rạng ngời thánh thiện,
lập chiến công khùng khiếp,
làm nên việc diệu kỳ?**

¹²Tay hữu Ngài giơ lên,
đất rẽ ra nuốt chúng.

¹³Còn dân đã chuộc về,
Ngài yêu thương dìu dắt,
lấy quyền lực dẫn đưa
tới đất thiêng Ngài ngự.

¹⁴Khi vừa nghe tin đó,
chư dân run lấy bầy ;
người xứ Phi-li-tinh
phải đón đầu quần quai.

¹⁵Bấy giờ tại Ê-đôm,
các thủ lãnh kinh hoàng,

và quan quyền Mô-áp
đều sợ hãi khiếp run,
người xứ Ca-na-an
phải rụng rời hốt hoảng.

¹⁶Kinh hoàng và sợ hãi
ập xuống trên đầu họ.
Cánh tay hùng mạnh Ngài
làm chúng đờ như đá,
bao lâu dân của Ngài
vẫn còn đang qua biển,
lạy CHÚA chúng con thờ,
bao lâu dân Ngài tậu
vẫn còn đang qua biển.

¹⁷Ngài cho dân tiến vào,
định cư họ trên núi,
núi gia nghiệp của Ngài.
Lạy CHÚA, chính nơi đây
Ngài chọn làm chỗ ở,
đây cũng là đền thánh
tự tay Ngài lập nên.

¹⁸CHÚA là vua hiển trị
đến muôn thuở muôn đời.”

¹⁹Khi chiến mã của Pha-ra-ô cùng với chiến xa và kỵ binh tiến vào biển, ĐỨC CHÚA cho nước biển ập xuống trên họ, còn con cái Ít-ra-en thì đi giữa lòng biển khô cạn.

Mỗi khi tôi đọc lại các đoạn Thánh Kinh như vậy, tôi luôn có một cảm giác mừng vui và phấn khởi. Lòng tôi tràn ngập niềm hân hoan và hạnh phúc, vì tôi xác tín rằng: chính cánh tay uy quyền và dung lực của Thiên Chúa đã cứu vớt tôi. Ngài đã đưa tôi từ thung lũng của sự chết đến miền đất nhân sinh và cho tôi có một cơ

hội để sống sót và làm lại cuộc đời của mình. Chính vì lẽ đó, mà hôm nay khi tôi có dịp để suy gẫm và ôn lại những việc lạ lùng và hết sức kỳ diệu mà Chúa đã thực hiện cho tôi. Lòng tôi không thể nào không bồi hồi và thôn thức, và tôi muốn dâng lên Thiên Chúa tâm tình cảm tạ và tri ân thật sâu thẳm, từ đáy lòng của tôi để bày tỏ sự biết ơn về những gì mà Chúa đã đoái thương và ban cho tôi, nhất là Ngài cho tôi một cơ hội sống còn và cho tôi có cái may mắn được tiếp tục và đeo đuổi ơn gọi làm linh mục của chính mình, đó là giấc mơ lớn lao của cuộc đời tôi.

Lạy Chúa, có lẽ trưa hôm nay, đây là lần đầu tiên mà con mới có dịp khám phá ra ý nghĩa sâu sắc của từng lời trong bài thánh ca: **“ĐẾN MUÔN ĐỜI... con cảm tạ ơn Chúa.”** Do linh mục Đàm Ninh Hoa sáng tác.² Con muốn mượn lời của bài hát này để dâng lên Chúa những tâm tình và cảm xúc mà ngay trong giây phút này, con đang cảm nhận được. Con muốn hòa chung giọng hát của mình với các anh chị em ca sĩ để tán dương và ngợi khen Thiên Chúa, đồng thời con cũng muốn nói lên tấm lòng tri ân thật thẳm sâu của con đối với Chúa, vì chính Ngài đã cứu vớt con và cho con có được như ngày hôm nay.

Ôi, lạy Chúa, Ngài quả là vị Thiên Chúa oai hùng và đầy lòng nhân ái. Tình thương của Chúa trải dài từ đời này qua đời kia, từ thế hệ này sang thế hệ khác... Ngài vẫn luôn một mực tin trung với giao ước mà Ngài đã ký kết với chúng con.

Xin ca khen tình yêu Chúa đến muôn đời.

Thành phố Perth, Thứ 5 ngày 30 tháng 3 năm 2023

Lm Phêrô Trần Mạnh Hùng

². **Đến Muôn Đời.** Sáng tác do Lm Đàm Ninh Hoa. Ca sĩ Triệu Yên trình bày.

<https://www.youtube.com/watch?v=L7b7BV1e1Ao>